

Tilburg University

Tweede-generatie allochtonen en werk

van Ours, J.C.; Veenman, J.M.C.

Published in:
Economisch Statistische Berichten

Publication date:
2002

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
van Ours, J. C., & Veenman, J. M. C. (2002). Tweede-generatie allochtonen en werk. *Economisch Statistische Berichten*, 87(4364), 436-438.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Tweede-generatie allochtonen en werk

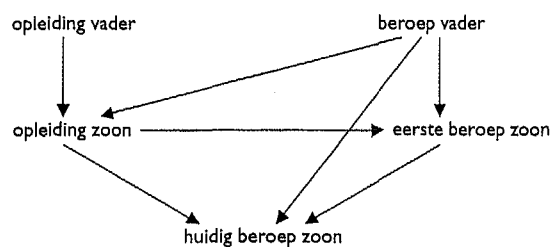
De verworven kenmerken van allochtonen worden bij latere generaties meer bepalend voor hun arbeidsmarktpositie, toegeschreven kenmerken steeds minder. Wel is er nog steeds een achterstand.

J.C. van Ours en J.Veenman*

Het is een bekend verschijnsel in hedendaagse immigratielanden dat migranten hun loopbaan in het ontvangende land doorgaans aan de onderkant van de arbeidsmarkt beginnen. De verklaring ligt voor de hand; het menselijk kapitaal van de immigranten is nog onvoldoende afgestemd op de eisen die in een moderne economie worden gesteld. Taalbeheersing zien we daarbij als onderdeel van het menselijk kapitaal, naast opleiding en werkervaring. Culturele afstand en tekorten in sociaal kapitaal vergroten het probleem om binnen één levenscyclus werkelijk vooruitgang te boeken. Zo beschouwd is de cruciale vraag bij het migratievraagstuk niet hoe de migranten zelf zich ontwikkelen (al bestaan er interessante verschillen tussen bevolkingsgroepen), maar hoe hun nakomelingen het er vanaf brengen. Is de moderne, open samenleving zo ingericht dat de tweede generatie een forse stap voorwaarts kan maken of belemmert intergenerationale overdracht van achterstand de opwaartse sociale mobiliteit? Dat laatste zou het gevolg kunnen zijn van doorwerking van het lage opleidings-

en beroepsniveau van de ouders in de schoolloopbaan van de kinderen, van duurzame cultuurverschillen en van belemmeringen die voortvloeien uit de ruimtelijke context waarin kinderen opgroeien. Concentratiewijken kennen bijvoorbeeld concentratiescholen en deze vormen naar verwachting niet de motor van de vooruitgang.

voor het aandeel allochtonen op buurtniveau) toe als onafhankelijke variabele². Ook etnische herkomst werd als zelfstandige variabele in de analyse opgenomen. Tenslotte corrigeerden we de vergelijking tussen allochtone en autochtone jongeren voor verschillen in leeftijd en sekse (zie figuur 2). Bij de afhankelijke variabele,

Figuur.1:
Het statusverwervingsmodel, basismodel voor de beschrijving van verworven en toegeschreven kenmerken

Bron: Blau en Duncan (zie noot 2), blz. 170.

Onderzoek in Nederland

Het minderhedenonderzoek in Nederland vertoont sterke overeenkomsten met het onderzoek dat decennia eerder is gedaan naar de emancipatie van 'arbeiderskinderen'. Vooral in de onderwijssociologie zijn de overeenkomsten frappant, ook wat betreft uitkomsten. Het sociaal-economisch herkomstmilieu, doorgaans geoperationaliseerd als het opleidingsniveau van de ouders, blijkt veel invloed te hebben. Maar ook cultuurverschil zou ertoe doen, te meer daar het onderwijs vooral appelleert aan westerse middenklassennormen. In het arbeidsmarktonderzoek was de situatie niet heel anders, zij het dat hier ook de mogelijkheid van discriminatie is onderzocht¹.

Statusverwervingsmodel

Om de verschillende lijnen bij elkaar te brengen, hebben we een onderzoek gedaan dat uitgaat van het zogenoemde statusverwervingsmodel. Aan het eenvoudige basismodel van Blau en Duncan (zie figuur 1) voegden wij ruimtelijke concentratie (een indicator

de arbeidsmarktpositie, onderscheiden we drie dimensies: de werkloosheid, de aard en omvang van het dienstverband (vast of tijdelijk, voltijd of deeltijd) en het loonniveau.

De analyses zijn gebaseerd op een bestand uit 1998, de SPVA (Sociale Positie Voorzieningsgebruik Allochtonen). De wijze van steekproeftrekking (gestratificeerd naar gemeente en bevolkingsgroep) leverde een landelijk representatief beeld op voor de allochtone groepen (Turken, Marokkanen, Surinamers en Antillianen). Doordat vooral grotere gemeenten bij de steekproef zijn betrokken, zijn de uitkomsten voor autochtonen niet landelijk representatief. Ze leveren echter een goede vergelijkingscategorie op voor onderzoek als het onderhavige, dat zich concentreert op de allochtone groepen. Wijkgegevens die informatie bevatten over de

De auteurs zijn verbonden aan het departement Algemene Economie van de Katholieke Universiteit Brabant, respectievelijk de capaciteitsgroep Algemene Economie van de Erasmus Universiteit Rotterdam.

* De auteurs zijn verbonden aan het departement Algemene Economie van de Katholieke Universiteit Brabant, respectievelijk de capaciteitsgroep Algemene Economie van de Erasmus Universiteit Rotterdam.

1. Zie J. Veenman, *Buitenspel, over langdurige werkloosheid onder etnische minderheden*, Van Gorcum, Assen, 1998.

2. Zie P.M. Blau en O.D. Duncan, *The American occupational structure*, Wiley, New York, 1967.

ruimtelijke concentratie zijn afkomstig uit de Gemeentelijke Basisadministraties. Ze stelden ons in staat om gebieden te onderscheiden met overeenkomstige cijfergedeelten van de postcodes. Onze analyses zijn uitgevoerd op een deelbestand bestaande uit ruim 2.500 personen in de leeftijdscategorie 15 tot 29 jaar.

Beschrijving arbeidsmarktpositie

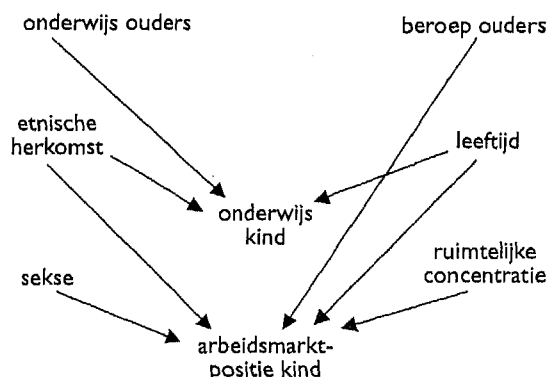
Hoewel we de nadruk willen leggen op de uitkomsten van onze analyses, schetsen we eerst de relatieve arbeidsmarktpositie van de tweede-generatie jongeren. Kort gezegd wordt deze gekenmerkt door achterstand, zij het niet voor alle groepen in dezelfde mate. Qua werkloosheid komen Antilliaanse jongeren het dichtst in de buurt

driedeling zichtbaar. De Mediterrane jongeren kennen de grootste achterstand, de Antillianen blijven in de buurt van de autochtonen en de Surinamers nemen een tussenpositie in. Ook als we corrigeren voor verschil in leeftijdsopbouw tussen de groepen, verandert dit beeld niet. Het valt dus te verwachten dat de achterstand op de arbeidsmarkt tenminste voor een deel valt toe te schrijven aan verschil in opleidingsniveau van de jongeren zelf. We zijn echter ook benieuwd naar de invloed van de kenmerken van de ouders en van de ruimtelijke omgeving. Bovendien willen we weten of cultuurverschil zelfstandige verklarende kracht bezit, wat tot uiting zou moeten komen bij het gebruik van de variabele etnische herkomst.

oorzaakt worden doordat nog betrekkelijk weinig tweede-generatie jongeren ervaring opdeden op de arbeidsmarkt. Het sociaal-economische herkomstmilieu (dat wil zeggen, kenmerken van de ouders) en de opleidingskenmerken van de jongeren zelf hebben het meeste invloed. In elk geval een deel van de verschillen tussen allochtone en autochtone jongeren kan ermee worden verklaard. De etnische herkomst daarentegen blijkt nauwelijks significante betekenis te hebben. Hetzelfde geldt voor de factor ruimtelijke concentratie.

Iets meer in detail is nog het volgende op te merken. De analyses van de geregistreerde werkloosheid laten in het geheel geen significante effecten zien. Bij de analyse van de omvang van het dienstverband geldt hetzelfde, met één uitzondering: Caraïbische meisjes werken minder vaak dan andere jongeren in een voltijdbaan. Dit kan een indirect effect zijn van wat als culturele factor is te duiden: het percentage ongehuwde, werkende moeders ligt bij de Caraïbische meisjes relatief hoog. Bij de analyses van de aard van de aanstelling vinden we dat uitsluitend de verblijfsduur op de arbeidsmarkt een significant effect oplevert. Dit is het sterkst het geval bij Mediterrane jongeren. Van hen is bekend dat ze al op jeugdige leeftijd kiezen voor een vaste baan, mede vanwege de druk uit de omgeving om zich snel volwassen te tonen en

Figuur 2.
Het gebruikte
loopbaanmodel
voor de
arbeidsmarkt-
positie

van de autochtone jongeren. Deeltijdwerk komt daarentegen het vaakst voor bij Caraïbische jongeren (Surinamers en Antillianen). Turkse en Surinaamse jongeren werken minder vaak in een vaste baan. De verschillen in netto uurloon variëren per opleidingsniveau, waarbij het meestal (maar niet altijd) de autochtone jongeren zijn die het best uit de vergelijking komen. Op de laagste én de hoogste opleidingsniveaus verdienen de Mediterrane mannen (Turken en Marokkanen) bijvoorbeeld meer dan de autochtone mannen. Op de middenniveaus is dit niet het geval.

Voor het vervolg is nog relevant dat het opleidingsniveau van de allochtone jongeren gemiddeld genomen achterblijft bij dat van de autochtone jongeren. Hier is een

Resultaten

We hebben bij onze analyses van de werkloosheid en de aard en omvang van het dienstverband gebruik gemaakt van een gecensureerd bivariaat probitmodel, mede vanwege selectie-effecten die het gevolg kunnen zijn van het feit dat niet alle jongeren tot de beroepsbevolking behoren. Voor de analyse van het netto uurloon hebben we multivariate regressie gebruikt met de natuurlijke logaritme van dit loon als afhankelijke variabele. De voornaamste uitkomsten zijn samengebracht in tabel 1.

Allereerst is duidelijk dat lang niet alle onafhankelijke variabelen invloed hebben op de onderscheiden dimensies van de arbeidsmarktpositie. Dit kan mede ver-

Tabel 1.
Overzicht van de effecten van de onafhankelijke variabelen op de dimensies van de arbeidsmarktpositie

onafhankelijke variabelen	afhankelijke variabelen			
	gwl ^a	voltijd	vast	netto uurloon
onderwijs ouders	n.s.	n.s.	n.s.	X
beroep ouders	n.s.	n.s.	n.s.	+
gerealiseerde opleiding	n.s.	n.s.	n.s.	+
verblijfsduur arbeidsmarkt	n.s.	n.s.	+	+
vrouw	n.s.	-	n.s.	n.s.
Turken	n.s.	n.s.	n.s.	n.s.
Marokkanen	n.s.	n.s.	n.s.	n.s.
Surinamers	n.s.	n.s.	-	n.s.
Antillianen	n.s.	n.s.	n.s.	n.s.
ruimtelijke concentratie ^b	n.s.	n.s.	n.s.	n.s.

n.s. = niet significant

a. gwl = geregistreerde werkloosheid

b. Het betreft de ruimtelijke concentratie van de ouders.

aldus zorg te dragen voor een gezin. Ook hier zien we een indirect effect van een cultuurverschil.

De analyses van het netto uurloon leveren meer significante verschillen op tussen allochtone en autochtone jongeren. De verblijfsduur op de arbeidsmarkt is relevant voor Mediterrane en autochtone jongeren maar niet voor Caraïbische jongeren. Verder heeft bij Caraïbische jongeren een hoog opleidingsniveau van de ouders een positief effect op het loon. Voor autochtone jongeren blijkt het daarentegen belangrijker dat ze zelf een hoog opleidingsniveau hebben. Concreet betekent dit dat het voor allochtone jongeren minder dan voor autochtone jongeren loont om een hoge opleiding na te streven, althans in termen van inkomensrendement. Tot slot blijkt dat Caraïbische meisjes een hoger uurloon verdienen dan Caraïbische jongens. Voor Caraïbische jongeren bestaat er een positief verband tussen de ruimtelijke concentratie en het uurloon. Dit laatste is een lastig te interpreteren uitkomst.

Gevoeligheidsanalyse

Alvorens met enige afstand te oordelen over de verkregen resultaten, maken we melding van een gevoeligheidsanalyse, die we als alternatief voor de werkloosheidsanalyse uitvoerden. Door de strikte werkloosheidsdefinitie gold namelijk voor slechts een gering aantal jongeren dat ze werkloos waren. We hebben daarom ook de splitsing tussen werkenden en niet-werkenden geanalyseerd, waarbij alle niet-actieven in de tweede categorie terechtkwamen. Interessant is dat hierbij bleek dat allochtone jongeren met niet-werkende ouders ook zelf een kleinere baankans hebben. Volgens deze analyse loopt de invloed van ouder op kind dus niet alleen via het opleidingsniveau maar ook via de arbeidsmarktpositie van de ouders.

Besluit

De tweede generatie is nog jong. Velen zijn nog niet op de arbeidsmarkt verschenen. In dit opzicht loont het meer om onderzoek te doen naar hun onderwijspositie dan haar hun arbeidsmarktpositie. We hebben niettemin een poging gedaan. De prijs die we betaalden, bestaat uit het beperkte aantal waarnemingen. Dit impliceert dat we bij de interpretatie van onze bevindingen een slag om de arm moeten houden. Meer dan ooit geldt dat de afwezigheid van significante effecten niet automatisch betekent dat er geen samenhangen bestaan. Bovendien zijn de meeste allochtone jongeren nog niet ver gevorderd in hun beroepsloopbaan. Het kan zijn dat in latere fasen meer verschil ontstaat met autochtone jongeren of dat het verschil (bijvoorbeeld in termen van inkomensrendement van het gevolgde onderwijs) juist afneemt. Het gegevensbestand dat we voor onze analyses gebruikten, is afkomstig van een survey dat elke vier jaar wordt herhaald. In de volgende editie zal de tweede generatie in omvang zijn gegroeid, terwijl een groter aantal zich op de arbeidsmarkt bevindt. We zullen op dat bestand zekerder uitspraken kunnen baseren.

Toch is er nu al iets te zeggen over de uitkomsten. Allereerst zijn de effecten van de ruimtelijke concentratie niet zodanig dat er significante uitkomsten uit voortvloeien. In een periode met veel onrust over de ontwikkeling van een multi-etnische samenleving is dit een gunstig signaal. In de tweede plaats blijkt etnische herkomst weinig zelfstandige verklarende kracht te bezitten. Sterker nog: conditioneel op vooral het opleidings- en beroepsniveau van de ouders, verschillen de arbeidsmarktprestaties van jonge allochtonen niet sterk van die van jonge autochtonen.

Ook hierin zien we een signaal. Nederland krijgt, net als andere westerse landen, in toenemende mate de karakteristiek van een

meritocratische samenleving. De arbeidsmarktpositie hangt steeds meer af van verworven kenmerken (zoals het eigen opleidingsniveau) en steeds minder van toegeschreven kenmerken (zoals herkomstmilieu en geslacht). Etnische herkomst kan, behalve als indicator van cultuurverschil, gezien worden als een toegeschreven kenmerk. De afnemende betekenis van dit kenmerk betekent dat allochtone jongeren minder belemmeringen op hun weg vinden dan hun ouders. Hun kansen verbeteren derhalve. Hierbij moet wel de kanttekening worden geplaatst dat de karakteristieken van de ouders volgens onze analyses invloed blijken te hebben. Dit impliceert dat de weg naar volledige integratie toch een langdurig proces kan zijn. De intergenerationele overdracht van achterstand is nog niet geheel verdwenen. Extra aandacht voor de vorderingen van allochtone leerlingen in het onderwijs blijft derhalve van primair belang.

Jan van Ours en Justus Veenman

Dit artikel is gebaseerd op: J.C. van Ours, J. Veenman en W.-J. Verhoeven, *Van ouder op kind, Scholing en arbeidsmarktpositie van tweede generatie allochtone jongeren*, OSA-publicatie A 185, Tilburg, april 2002.